ZPRÁVY.

Volnost vědeckého projevu. *Na konci minulého roku se stal zajímavý případ v Praze: Městský úředník, archivář a universitní docent, měl býti disciplinárně podle usnesení většiny městského zastupitelstva stíhán pro určité výroky, které učinil v knize vydané soukromým nákladem s podporou ministerstva škol. a nár. osv. a vyšlé již před půl druhým rokem. Výroky se týkaly dějin staroměstské radnice a ovšem, jak se později prokázalo, byly v denních listech i v řeči navrhujícího člena zastupitelstva pozměněny a tak svedly většinu sboru, který přirozeně nebyl informován aspoň dostatečně, k schválení návrhu na zavedení disciplinárního řízení. Usnesení samo stavil ze své moci primátor a o ostatní skutkové podstatě rozhodne soud. Ale je zajímavo, že vůbec se mohl vyskytnouti názor, že chlebodárce má právo zasahovat do vědeckých projevů, které učinil úředník jemu podřízený a které se mu ať z jakékoliv příčiny nelíbí. Jak je pak samozřejmo, musil by se tento diktovaný názor měniti u zaměstnanců podřízených sborům volitelným a tak bychom vlastně dospěli ve vědeckém hledání pravdy ad absurdum. A kromě toho vymstil by se jistě takovýto postup především na dřívějších stranících politických odstavených stran, neboť by si asi nedala nástupkyně ve vládě ujíti příležitost na nich zkusiti takovouto metodu.*

Avšak věc má ještě jinou stránku, neboť zejména mladší zaměstnanci a pracovníci vědečtí jsou obyčejně závislí na službě a kdyby nebyla jim dána volnost svobodného vědeckého projevu, nebylo by také dorostu a tak by záhy musila všechna věda ustrnouti. Proto musíme bedlivě střežiti svobodu vědeckého projevu proti všem podobným unáhleným pokusům a platí-li ochrana proti teroru jinde, musí platiti i v tomto případě. *Ča.*

Univ. prof. Dr. FR. STORCH.

Krátce po profesoru Ottovi zemřel dr. František Storch, řádný profesor trestního práva a řízení na universitě Karlově v. v., nyní po smrti Ottově poslední z akademických učitelů práv, kteří působili na nerozdělené ještě universitě Karlově.

Storch byl neznámý nejmladší generaci právnické jako učitel, odešel na odpočinek již roku 1911, jeho díla byla však bohatým pramenem poučení každému, kdo hodlal se blíže seznámiti s oborem, jehož byl u nás zakladatelem a zároveň nejpovolanějším pěstitelem, s vědou trestního práva procesního.

Storchovu tvorbu charakterisuje jednak snaha osvětliti sporné otázky co nejvšestranněji, jednak péče o formální lad a ucelenost. První vysvětluje, proč Storch se zálibou užíval methody historické a srovnávací k doložení svého stanoviska, druhá vlastnost jeví se jak v celkové stavbě jeho děl, tak v jejich jazykové ryzosti. Obojí tuto přednost své práce rozvinul Storch hned v prvním svém obsáhlejším